

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Læg kursen om : Skift regering

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1950

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 4

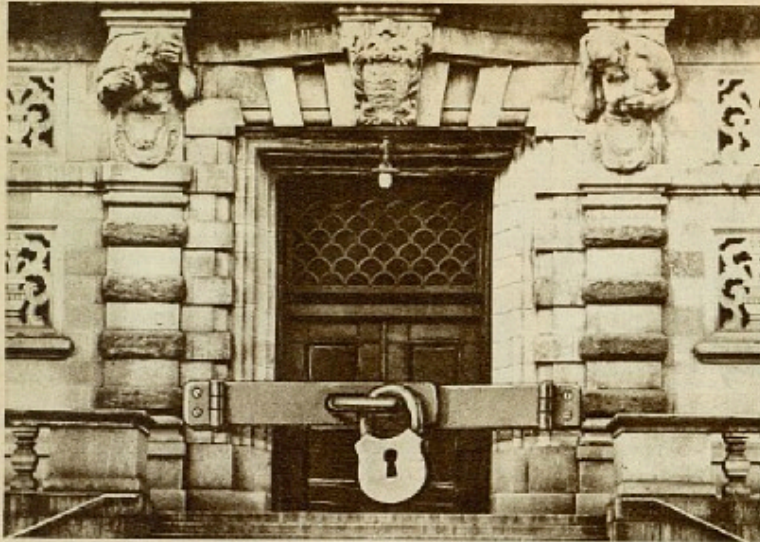
Kommentar: Udgivet i forbindelse med folketingsvalget i 1950

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Regeringens gerninger:

Den samlede beskatning til staten	
1946-47	2770 mill. kr.
1948-49	2957

Underskuddet på betalingsbalancen	
1947	437 mill. kr.
1950	ca. 820

Indeks for detailpristallet	
Juli 1947:	174
Juli 1950:	188

Indeks for engrospristallet		
	Importvarer	Eksportvarer
1947	297	306
Juli 1950	330	288

Regeringen flygter fra ansvaret!

sen af krigtidens påtvungne regulerings- og restriktionspolitik som mål.

Hensigten er ikke til at tage fejl af. Det er historien, der gentager sig: Socialdemokratiet har aldrig kunnet regere i vanskelige tider.

Lad derfor andre og mere ansvarsbevidste kvinder og mænd komme til

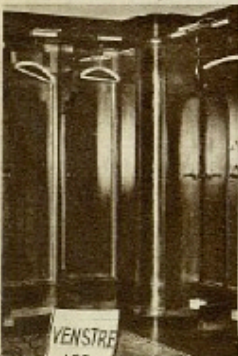
Danmark i sidste række

Med den nedskæring, den socialdemokratiske regering har foretaget af liberaliseringsprocenterne, er Danmark nu i sidste række hvad angår frigørelsen af handelen i Vesteuropa. Liberaliseringsprocenterne er efter nedskæringen for:

Løvmidler og fødestoffer	77 pct.
Råstoffer	59,1 pct.
Bearbejdede varer	29,9 pct.

Danmark er hermed 8 pct. under de 60 pct., der er vedtaget i Paris. For bearbejdede varer er forholdet endnu mere grelt. Af de tretten Marshall-lande er der kun to, der har mindre procenter end Danmark.

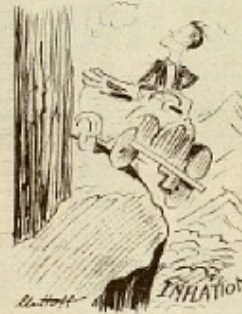
Danmark er således med hensyn til færdigvarer et af de mest beskyttede lande i Vesteuropa.

Ministeriet Hans Hedtoft har i dette år to gange forsøgt at flygte fra ansvaret. I første omgang, i foråret, da problemerne efter devalueringen får-nede sig op, lykkedes det ikke. Denne gang var det umuligt at forhindre. Regeringen ville bort fra ansvaret og resultaterne af en forfejlet politik.

I stedet for at trække i arbejdstøjet og gå ind i en saglig forhandling med rigsdagens liberale flertal har statsministeren lukket rigsdagsporten i lås og udskrevet valg på et program, der har genindsrel-

Leest i aviserne

VENSTRE

har før kunnet løse opgaverne
og kan gøre det igen

Edward Schwann, M.F.
Formand for De danske
Oggræsdeforskeres
forening

Larsen Axel Kristensen,
M.F. Forsvaringsminister

Inger Gauthier Schmidt, M.F.
Formand for Danske Kvin-
ders Børnskab

Richard A. Møgelgaard, M.F.
Formand for Centralorganisa-
tionen af Købmændsforeninger
for København og Østergods og
viceformand for De danske
Handelsforeningers Fælles-
organisation

Murensen
Melchior Kjølben, M.F.
Formand for Hovedorganisa-
tionen af Medlemsforeninger i
Byggefagene i Danmark

Hans Finstrup, M.F.
Formand for De danske
Landforskeres

Når det har stået hårdt til, er det altid Venstre, der er kaldt på. Sådan gik det i tyverne, og sådan er det igen gået efter besættelsen.

I Socialdemokratiets 1946-program »Fremtidens Danmark« hed det om den tid, der forestod:

»Det er at forudsæ, at afsætningen af danske produkter vil blive svædere. Og Danmarks køb er mere end noget andet lands afbængig af udlandet. Vi er derfor klare over, at overgangsøkonomierne bliver overordentlig store, og at en ny stor arbejdsløshed truer.«

Vanskelighederne var store. Det er rigtigt. Men de blev overvundet. I de to år, Venstre regerede, blev udenrigshandelen næsten fordoblet, arbejdsløsheden begrænsedes til et minimum, finanslovens rekordunderskud forvandlede til et betydeligt overskud, de gamle og invaliderne, tjenestemændene og pensionisterne fik bedre kår.

Der var fremgang at spore på alle felter. To tredjedele af de lodige penge var inddraget og rammerne lagt for den videre sanering og gradvise frigørelse for produktionshemnende indgreb og restriktioner.

Sådan var stillingen, da ministeriet Hans Hedtoft trådte til i 1947. Hvordan er det gået siden?

Danmark har i den forløbne tid modtaget ca. 1400 mill. kr. i Marshall-hjælp.

Der har været to gode høstår, og produktionen har været i forsinket stigning. Ikke desto mindre er det gået ned ad bakke.

Liberaliseringen er mislykket. Priser og lønninger er gået i vejret. Der er sket en betydelig forringelse af statens finansielle stilling. Erhvervenes konkurrenceevne er undergravet. Pengene er mindre værd.

Statsminister Hans Hedtoft har i en pjece, der udsendes i anledning af partiets jubilæum, fortalt om denne periode. Han skildrer den som »de lykkelige år fra 1947-49« og slutter med følgende spørgsmål:

»Tror De, at en regering af Knud

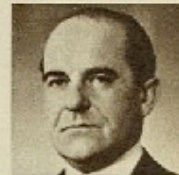
Kristensen og hans mænd vil have forudsætninger for at føre den politik, Danmark nu trænger til?«

H. Haahr, M.L.
Landbruksrådets ledende
præsident

Rasker
Harald Petersen, M.F.
Ih. forsvarsminister

Landskassator
Per Pedersen, M.F.
Ih. minister og formand for
Friedtidsuden

Løge
Kirstine Lødergaard Jensen,
M.F.

Grosser
Henry L. W. Jensen, M.L.
Viceformand i Grossers
Socialistiske Komité

Danmarks vælgere har den 5. september lejlighed til at besvare spørgsmålet

Yenstres
rigsdagsgruppe
og kandidater
repræsenterer alle
liberale erhverv

Professor
Thorvald Kristensen, M.F.
Ih. Rasmusminister

Jens Rindrup, M.F.
Ih. arbejds- og social-
minister

Skoleinspektør
J. Harting
Ih. undervisningsminister

Skal kapløbet mellem pris

Der har i de seneste årtier været to hovedlinjer i dansk politik: en liberal og en socialistisk. Den liberale betegner opgangen, den socialistiske udfrihed og tvang. Det gælder både kulturelt og økonomisk.

Ved det valg, der nu forestår, er de økonomiske problemer skudt i forgrunden. Efter godt to års socialistisk styre er Danmark i den situation, at hvis kursen ikke lægges om, vil vi i stedet for at nærme os det selvhjulpne Danmark, Venstres genopbygningspolitik havde for øje, fjerne os yderligere fra målet.

Det er en fejltagelse at tro, at de drastiske forslag, regeringen Hans Høstoft er gået til valg på, og som alle rigsdagens liberalt indstillede partier har vendt sig imod, vil kunne føre os ind i smulde vand igen. Tværtimod vil der hermed skabes nye vanskeligheder.

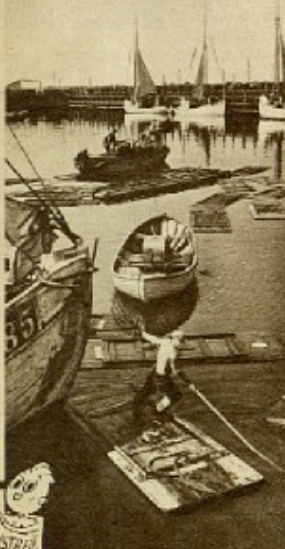
For det første, fordi den gennemførte tilbageskrumning af liberaliseringen vil forminske erhvervenes konkurrenceevne og Danmarks indtjeningsmuligheder.

For det andet, fordi det planlagte skatteprogram, der er uden sidestykke i dansk politik, vil medføre nye løn- og pristigninger med en undergravning af kronens værdi som følge.

Efter det gældende pristalssystem

Danmark har en dygtig stab af arbejdere, et højt producerende landbrug, en sundt arbejdende industri og en viden handelstand. Af hvilken grund skulle Danmark så ikke kunne konkurrere på lige fod med andre vesteuropæiske lande? Selvfølgelig kan vi det. Vi behøver ikke at isolere os og give op. Der er vej frem gennem en liberal politik. De lande i Vesteuropa, der er nået længst i genopbygningen, har ikke spærret sig ude fra omverdenen.

Socialisternes

- 1) En værnescat på 200 mill. kr. Skat for personer med 176 mill. kr. og aktiver m. v. med 24 mill. kr. Personlige indkomster skal betale værnescat.
- 2) Et tvangsloan til forsøret på 150 mill. kr. taget.
- 3) 130 mill. kr. til civile forsvarsforanstaltninger af Nationalbanken.
- 4) Nye forbrugsafgifter på ialt 200 millioner kr. Afgifterne på tobak, chokolade, prisen på vin og øl.
- 5) En tilbageskrumning af liberaliseringen på ca. 900 mill. kr. på et år. Der skal oprettes et priskontrolråd.

NB: For fuldstændighedens skyld skal det bemærkes, at den foreslåede skatteforhøjelse er hensigt at spare 60 mill. kr. i værende tidspunkt er overskredet. Der vil altså 2 mill. kr. på et budgetbetøb af een milliard kroner, altså

LAD VENSTRE K

er og lønninger fortsættes?

vil de foreslåede indirekte skatter medføre en stigning på 2½ points. Vanskelighederne udskydes med andre ord kun for en kort tid og melder sig derpå med fornyet styrke til skade for det enkelte hjem i forvejen undergravede økonomi.

Prisstigninger kan kun bremses gennem konkurrence. Restriktioner har den modsatte virkning.

Regeringen Hans Hedtofts fejltagelsesbestræbte vej har været kostbar for det danske samfund. Det er ikke alene på liberaliseringsområdet, der er grebet forkert. Heller ikke devalueringen, der blev påtvunget Danmark ved pundets nedskrivning, er blevet udnyttet. I stedet for gennem en sund finans- og saneringspolitik at sikre erhvervenes konkurrenceevne og øge mulighederne for eksport af danske varer, har regeringen styret samfundet i inflationspræget retning.

Vanskelighederne er af denne grund ikke blevet mindre, men endnu er det ikke for sent at bringe genopbygningen ind i det rigtige spor igen.

Der er det store lyspunkt ved dette valg, at alle rigsdagens liberale partier har været enige om at bremse ministeriet Hans Hedtofts politik og dermed bane vej for en anden regering.

flugtprogram

atten, der ikke kan fradrages, er pålagt selskaber, andelselskaber og foreninger indkomster på indtil 10.000 kr. fritages for

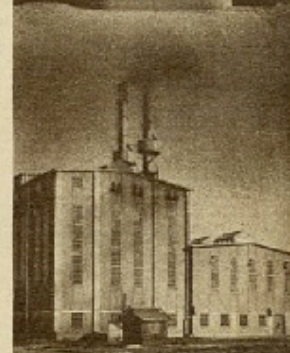
500 mill. kr. Formuer under 50.000 kr. er fri-

støtninger. De 57 mill. skal lægges ud

5000 mill. kr. Der er tale om en forhøjelse af afgift, personbiler, benzin og spiritus.

Importen nedskræres med 300 mill. til bunden liste, svarende til en import vil igen blive travlhed i varedirektoratet

skal det tilføjes, at regeringen også har på det løbende statsbudget, der på nu med 58 mill. Den tilsligtede gevinst bliver der indeholder frie bevillinger til et å en dråbe i havet.

Det er tydeligt for den socialdemokratiske regering, at oppositionen har måttet bringe den til at undersøge mulighederne for gennem en præmiering af ophjælpe sparekassen her i landet. Der er på Venstres initiativ på et tidligt tidspunkt under rigsdagsmødet udarbejdet et forslag herom. Det ligger nu begravet i et udvalg. På samme måde er det gået med en undersøgelse af, hvad der må kunne spores på statens budget.

Sydsløvig

En række valg i Sydsløvig har dokumenteret, at danskheden ikke var konjunktur. Et stort søværn faldt derfor på dem, der fækkede den sydsløviske politik og hindrede en aktiv indsats til sikring af sydtelvisernes selvbestemmelse.

Venstres stilling i det sydsløviske spørgsmål er kendt, og man vil fremdeles finde Venstre i første linje, hvor det anstår om at sikre de danske sydsløviske de størst mulige frihedsgrader og støtte deres arbejde for danskhedens sejr i den gamle danske landdel.

Giv landet en regel, hvis støtte og hjælp til de danske sydsløviske udgrøvelser af positiv tro og til underbygge og styrke den beundringsværdige kamp, som syd for grænsen kæmpes for danskheden. Et stort Venstrevalg vil af sydsløviskerne føles som et varmt og stærkt håndslag. Det vil få dem til at mærke, at de ikke er glemt.

Danmarks udenrigspolitik

Når udviklingen har fornet sig så lykkeligt, at et overvejende flertal på den danske rigsdag har kunnet tiltræde Danmarks tilslutning til Atlantikpakt, er det så afgjort ikke regeringens forlemme. Den har begrundelig hast måttet træde med skridt for skridt.

I begyndelsen af 1948, da udviklingen pegede mod den demokratiske magtstræber, som Danmark nu står som deltager i, stod statsminister Hedtoft og advarede mod at deltage i det, han kaldte blokpolitik. I stedet levede han i den længst afholdte neutralitetspolitiske virkelighed. Et par måneder senere stod han midt i forhandlinger om en særskilt blokpolitik, et gensidigt fælgende forsvarsforbund, hvis forudsætning var en meget betydelig udvidelse af det danske militære besiddelse og den nødvendige forståelse fra vestmagtens side. Og da dette første brød, stod statsminister Hedtoft som en lige så begejstret forsvare af Danmarks deltagelse i Atlantikblokken.

De man fra vidt forskellig side inden for de demokratiske vesteuropæiske stater søgte spjalt tværs over grænserne for at få et indimellem samarbejde iværksat disse stater imellem med det formål at styrke det vesteuropæiske fællesskab og bane vej for det store fremtidens, et forenet Europa, holdt den danske socialdemokratiske sig demonstrativ tilbage. Hvis det var gået efter ministeriet Hedtofts udenrigspolitiske kørebog, havde Danmark i dag ikke været medlem af Europaområdet.

På disse to udenrigspolitiske områder har man altså måttet følge regeringen ind på den gamle linje.

Valget står om to programmer

Ved de såkaldte 'Hvem-ved-hvad-konkurrencer' har man brugt at præsentere brudstykker af de politiske partiers programmer. Det kan ofte være svært at finde ud af, hvad der er hvad. Kan De få et glimt, i hvilket program følgende citat findes:

„Det må derfor tilstræbes, at så vidt muligt alle arealer, der kan komme i betragtning som byggegrunde i og omkring byerne og de bymæssige bebyggelser overføres til offentlig eje.“

De pågældende linjer findes i Socialdemokratiets 1948-program „Fremtidens Danmark“, som der i parentes bemærket fra socialdemokratiske side er opstået en påfaldende tvivl om efter den betydelige fremgang, de liberale tanker i efterkrigsårene har haft, ikke alene i Danmark, men i de fleste vesteuropæiske lande. Men bortset fra tvivlen, programmet står stadig ved magt. Det er i hvert fald ikke tilfældigt, og det er — indbefattet de aktuelle spørgsmål — om dette og Venstres program, valget står. Der er tale om et enten-eller, hvad der vil fremgå af følgende korte uddrag af de to partiers programmer.

Venstres program

„Det private initiativ, der i forbindelse med den private ejendomsret har skabt den moderne produktion, må fortsat bevares som løstestangen for det økonomiske fremskridt. De af samfundet fremkomne betingelser i disse principper må ikke være af en sådan karakter, at de hemmer naturlige arbejds- og erhvervsmuligheder.“

„Den enkelte borgers ansvar for sig selv må opretholdes, og hans frihed til at udfolde evner og kræfter inden for de rammer, som henrykkes til samfundets vel, må bevares og værnes.“

„Konkurrencen må gættedes som den bestemte regulator for det økonomiske liv og den nødvendige spore til fremskridt.“

„Venstre vender sig stærkt mod ideråd, der undergraver erhvervens frihed og selvstændighed eller fremkaldt mangel på ligevægt i det økonomiske system. Et statsindgribet erhvervsliv med dets overhængende administration er ikke blot dødelig for det økonomiske fremskridt, men også farlig for den politiske og personlige frihed.“

„Monopol, prisstater og lignende må undergives samfundets kontrol, der skal beskytte forbrugere mod urimelige priser. Samfundet må være berettiget til at gribe ind over for organisationsmagt, der udviker til at hindre rimelig tilgang til et erhverv.“

„Næringslivet må sikre den frie adgang til oprettelse af selvstændige virksomheder i erhverv. Herved må det lægges, at staten og kommunerne ikke uden vægtag grund overtager erhvervsaktiviteter, der normalt drives af private.“

„Vort forfatningssystem bør have til formål at skabe et fast værn for grundlovens frihedsbestemmelser, demokratens uafhængighed og ejendomsrettens ukrænkelighed.“

Fremtidens Danmark

„Følgende opgaver er nødvendige for at demokratisere, velforde, gøre mere og stimulere erhvervslivet.“

- 1) Beskriftning på de enkelte virksomheder over en vis størrelse.
- 2) Sektionsråd for de enkelte erhvervsgrupper og større brancher.
- 3) Et samfundsøkonomisk råd for hele landets økonomi.

Rådene skal medvirke ved lov. Om de to sidstnævnte råd fungerer oplyses det:

„Gennem sektionsrådene og Det samfundsøkonomiske Råds virksomhed vil alle de samfundsmæssige problemer, der kan rejse sig inden for den enkelte industrielle gruppe eller for industrien som helhed, kunne stige op til undersøgelse og behandling under de sagkyndiges og de interesserede direkte medvirken. Herunder ikke alene spørgsmålene om tilvejebringelse af plæner for produktion, import og eksport, men også om priskontrol, rationalisering og produktions- og fordelingsproblemer og eventuelt problemet om visse industrivirksomheders helt eller delvise overgang til samfundet.“

— — Tændstikindustri og papirindustri, søjletræstillig og svejsefabrikation er i den grad monopoliserede virksomheder, at en samfundsoverlæggelse må anses for en foranstaltning, der vil kunne bringe forbrugere af disse industris produkter betydelige fordele.“

„Det er en af socialdemokratiets grundideer og et vigtigt punkt i Socialdemokratiets program, at det privatkapitalistiske eje til produktionsmidlerne må afskaffes og erstattes med et socialtisk fælles eje.“

Lad Venstre komme til igen

HVEM VINDER VALGET ?

I de sidste år har Venstre, indbefattet Hovedstadens Venstre, fra rigsdagsvalg til rigsdagsvalg konstant fortaget sit stemmetal. Ved det nu forestående folketingsvalg vil de stemmer, der afgives på Venstre, mere end

Venstres stemmetal:

1939: 309.355
1943: 376.850
1945: 479.158
1947: 574.895

ogestående være afgørende for, om Danmarks fremtidige politik skal føres efter en liberal eller en statsocialistisk linje. Venstre og Hovedstadens Venstre har i øjeblikket tilsammen 49 mandater eller 7 mandater mere end samtlige øvrige oppositionspartier tilsammen. For blot at bevare dette mandatal, skal Venstre ved det forestående valg have en tilgang på omkring 100.000 nye stemmer.

De vil med andre ord spørge, hvordan det kan gå til?

Svaret er det enkle: Efter Venstres fortsatte fremgang ved valget i 1947 måtte Socialdemokratiet sin position som største parti trost, og de må ikke have tillid til, at partiets politik kunne afværge denne fare, lavede man ganske simpelt med støtte fra de andre partiers side (Det konservative Folkeparti undlod at stemme) valgloven om. Den nye valglov skal nu præsenteres for første gang, og hvis Venstre ikke får den omtalte tilgang på omkring 100.000 stemmer, vil de andre partier automatisk kunne dele 7-8 af Venstres mandater mellem sig. Hvis stemmerne forholdsmæssigt fordeles sig som i 1947, vil Socialdemokratiet efter denne manøvre uden nye stemmes fremgang alene få 4 mandater mere.

Ved den såkaldte matematiske beregning, som man har brugt som officielt motiv til denne manøvre, har man samtidig beskåret vælgerens indflydelse på valget af bestemte kandidater. Efter ændringen af loven er det nemlig sådan, at selv om en kandidat i en kreds får flere stemmer end en politisk modstander, så sket mandater automatisk flyttes, hvis den pågældende kandidats parti har fået et mandat mere, end hans partis

landstammetal berettiger. En københavnær vælger kan f. eks. efter dette princip være med til at vælge en mand i Thisted, selv om måske aldrig har hverken hørt eller set.

Når De skal gætte på, hvem der vinder valget, må De altså tage dette handicap i betragtning. De kan med Deres stemme være med til at gøre denne ulighed og sikre Venstre føringen i dansk politik. Hvis oppositionen deles op i småpartier, vil det være banet vej for statsocialismen.

— Nu, Pansy! — Det er vel nok en leverpostej!

Det er ikke nok, De gætter på VENSTRE,
De må også stemme på VENSTRE

Kupon:

Mandaternes fordeling på partierne:

	1947	1950
Socialdemokratiet	57	57
Det radikale Venstre	10	10
Det konservative Folkeparti	17	17
Venstre + Hovedstadens Venstre	49	49
Danmarks Befordringsforbund	0	0
Danmarks Kommunistiske Parti	0	0
Dansk Samling	0	0
Ialt	143	149

De svenske mandater er ikke taget med i opstillingen. Bemærk, at mandatallet er forøget til 149 efter den nye valglov. Ovenstående kupon må, før at kunne med i konkurrencen, være modtaget af Venstres Sekretariat, V. Boulevard 4, København V, dagen før valgdagen inden kl. 12. Kuponen skal sendes i lukket kuvert, mkt. »Valgdagens Resultat«.

Navn:

Adresse:

Præmiekonkurrence

om valgdagens resultat

Venstres Landsorganisation udsætter for den rigtige eller rigtige betegnelse af valgdagens resultat i alt en samlet præmiesum på 1000 kroner. Det gælder om at gætte, hvordan mandattfordelingen vil blive efter valget. Ved folketingsvalget i 1947 erobrede Venstre 8 mandater, Hovedstadens Venstre fik 3 mandater, Socialdemokratiet erobrede 8, Det radikale Venstre tabte 1 mandat og Det konservative Folkeparti og Kommunisterne tabte hver 0 mandater. Retningsrådet vandt 3 mandater. Dansk Samling fik kun 24.724 stemmer og blev ikke repræsenteret på rigsdagen.

Præmiesummen vil blive delt med en 1. præmie på 500 kr., en 2. præmie på 250 kr., en 3. præmie på 100 kr. og tre ekstrapremier på hver 50 kr.

Resultatet af konkurrencen offentliggøres i Venstrepressen, i København i »Lørdags-avisen«.

LAD VENSTRE KOMME TIL IGEN

Der er en anden vej at gå end den, ministeriet Hans Hedtoft er slået ind på

I fortsættelse af den saneringspolitik og det genopbygningsarbejde, regeringen Knud Kristensen gennemførte i 1945-47, er det Venstres mål:

1. At nedbringe de offentlige udgifter og fremme den private opsparing.
2. At bringe balance mellem købeevne og forbrug.
3. At genoprette et stabilt dansk pengevæsen.
4. At genskabe danske eksporterhvervs konkurrenceevne.
5. At gennemføre det europæiske liberaliseringsprogram.
6. Og inden Marshall-hjælpens ophør at opnå ligevægt på handelsbalancen.

Den frie konkurrence er efter Venstres opfattelse forudsætningen for en varig og sund beskæftigelse og betingelsen for bedre kår for alle samfundsklasser

**SKIFT REGERINGEN UD
DEN 5. SEPTEMBER!**

Carl Alster Eriksen, København

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk